

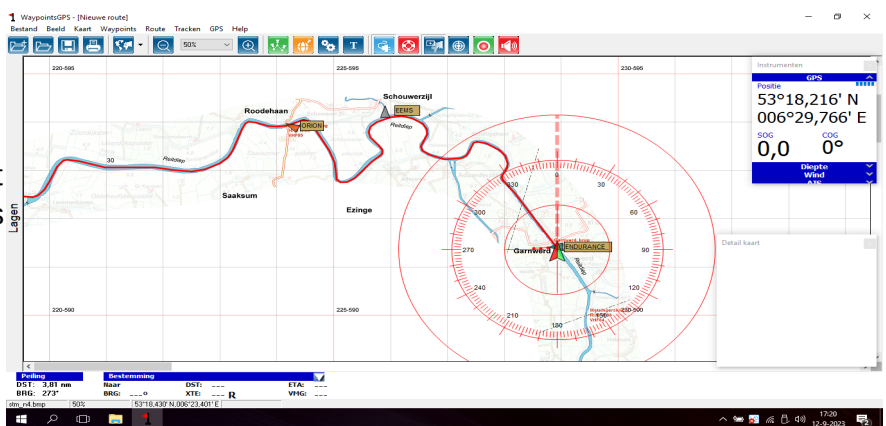
Een liefdesgeschiedenis (aflevering 9)

Een soort reisverslag, vervolg achter de QR-code. Lees eerst deel 1 in de Loefbijter!

Ik heb het plan om van Lauwersoog naar Groningen door te varen en met de Qliner naar Emmen te reizen om me bij Irene aan te sluiten. Eerst zoek ik naar Uiltje. Harmen Timmerman gemist, maar Uiltje vind ik op haar ligplaats bij de trailerhelling. Prachtig scheepje! Er is een storing bij het tankstation in Lauwersoog. Ik ga tanken in Zoutkamp, vaar door naar Garnwerd. Het Reitdiep is een bijzonder vaarwater. Achter elke bocht een nieuwe verrassing of voor mij een oude herinnering.

Voor het eerst van mijn leven geschut in de sluis bij Electra, want die stond altijd open. Het valt me op dat de brugbediening vanuit Lauwersoog attent en vlot is. Het haventje van Garnwerd is intussen commercieel met keurige steigers en stroomaansluitingen. Alleen het toiletgebouw is niet meegegroeid. Op de damesafdeling een

wasmachine, een toilet en een vrij primitieve douche. Hoe de herenkant eruit ziet, weet ik niet. Daar ben ik niet geweest. Vergissing! Een groep Duitsers is aan het barbecueën op de wal. De rook waait zo nu en dan mijn richting op. De havenmeester vindt het goed. Hij blijkt de barbecue master (vuurmaker) van het restaurant te zijn. Het restaurant is jammer genoeg gesloten.

Het weer slaat weer om. Het waait hard en er komt regen. Zo ga ik Groningen niet halen. Ik besluit om terug te varen. Het waait zo hard dat de Bollejan nauwelijks van de steiger is te krijgen. Mijn krachten schieten bijna te kort. Dan blijkt ik geen vooruit te hebben. Lastig manoeuvreren zo. Een blokje hout, achteloos in de bakskist gegooid, blokkeert de bediening, Gelukkig snel gevonden en vooruit maar weer. Stortbuien op het Lauwersmeer, maar dat duurt niet lang. Na Dokkumer Nieuwe Zijlen moet ik beslissen of ik echt de Zwemmer wil varen. Ik laat het verhaal van Ank en Jan los. Het wordt nu echt saai. Overnachten in Dokkum, via Leeuwarden (het klompje is afgeschaft) naar Grou. Daar een bezoek gebracht aan zeilmakerij Molenaar met mijn huik, dan het Prinses

Margrietkanaal tot Lemmer, het dieptepunt van deze reis. De doorvaart in colonne, bij de brug "Bitte durchfahren bei rot/grün", vooraan een treuzelaar die het allemaal niet zo goed begrijpt;

aan beide kanten van het vaarwater enorme motorjachten die de kades bezetten; stampvolle terrassen; de haven bij de sluis volgeplempt met eenvormige motorboten. Aan de 'Sterkzijde' zal ik maar zeggen, in plaats van de grote witte Lemsteraken, een rijtje vissermannen. Dan het sluisje, dat is gelukkig leeg! Na de schutting stuurboord uit het haventje in. Daar heb ik vroeger menig nachtje gelegen. Aan bakboord achterin liggen nu een soort drijvende vakantiehuisjes. De boxen vol of niet geschikt. Ik moet keren met heel weinig ruimte en dat lukt

fantastisch onder het toeziend oog van een paar dames op hun terras. Trots op mezelf. Door! De Lemmer! Ik ga er nooit meer naar toe.

Overnachten in de jachthaven (kopsteiger, dat wel). De rest van mijn tocht had ik liever niet meegemaakt. Wat een treurnis. Al die windmolens kun je niet wegdenken. Vreselijk! Hier wil ik nooit meer varen! De Rotterdamse Hoek zal een herinnering blijven.

Jaap Spies
Vollenhovense Bol Bollejan
jaapspies@home.nl
<https://www.jaapspies.nl/bollejan>

foto's